

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Tomáše Foltase a Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **I. J.**, zastoupená Mgr. Michalem Mazlem, advokátem se sídlem Belgická 276/20, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2023, č. j. 5 A 82/2021-59,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 4. 6. 2021, č. j. MF-11851/2021/48-13, ministryně financí zamítla rozklad žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 29. 4. 2021, č. j. MF-11851/2021/48-5, kterým byla odmítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí informace podle § 7 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“). Žalobkyně žádostí ze dne 14. 4. 2021 požadovala zaslání kopie administrativních pomůcek, a to Jednacíh protokolů s označením 1/2000 a 45/1999 určených k evidenci utajovaných informací ministerstva financí, konkrétně kopii titulní strany, vnitřní strany desek a dvojstrany (levé části se sloupci 1 - 7 a pravé části se sloupci 8 - 16), na které jsou uvedeny položky s pořadovým číslem 100 - 120.

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí ministryně financí žalobu k Městskému soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 14. 9. 2023, č. j. 5 A 82/2021-59, zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Rozsudek městského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh odůvodnil tím, že výkonem rozhodnutí by mu vznikla újma, která by byla nepoměrně větší než potenciální újma žalobkyně – žadatelky o informaci. Toto vyplývá zejména ze skutečnosti, že zveřejnění požadovaných utajovaných informací by mohlo vést k poškození významných ekonomických zájmů České republiky nebo Evropské unie nebo

jejího členského státu, nebo k narušení důležitých obchodních nebo politických jednání České republiky s cizí mocí. Stěžovatel má za to, že pokud by postupoval v souladu s právním názorem městského soudu a rozhodl v novém řízení tak, že by požadovanou informaci zpřístupnil, mohl by zmařit účel utajení informací, neboť by tak neoprávněně sdělil obsah předmětných utajených dokumentů. Jestliže by poté Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti, nebylo by již možné chybný důsledek zvrátit a předmět řízení by fakticky odpadl. Jedním z účelů utajení informací přitom je, aby k nim měly zamezen přístup osoby, které nedisponují potřebným oprávněním. Překážka zpřístupnění informací podle § 7 informačního zákona se nepochybně vztahuje i k tzv. administrativním pomůckám. Cílem je, aby nebylo zveřejněno vymezení utajované věci, z něhož by bylo možné dovodit její věcný obsah.

[4] Žalobkyně k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že nesouhlasí s jeho přiznáním, neboť má za to, že napadený rozsudek je zákonný a věcně správný. V rámci argumentace stěžovatele lze v jím podané kasační stížnosti a s tím spojené žádosti o přiznání odkladného účinku spatřovat toliko polemiku nad zákonností napadeného rozsudku, což není důvodem pro přiznání odkladného účinku. Žalobkyně dále uvedla, že administrativní pomůcky nemohou být utajovanou informací a tuto ani nemohou obsahovat. Stěžovateli tak nemůže v souvislosti s poskytnutím administrativních pomůcek vzniknout jakákoliv újma. Újmou stěžovatele nebude ani ohrožení veřejného zájmu v širším slova smyslu, když v návrhu není specifikováno, komu konkrétně případná újma vznikne, zda České republice, některému státu Evropské unie, či dokonce všem členským státům Evropské unie, jaká důležitá obchodní nebo politická jednání budou v roce 2023 narušena zveřejněním informace – administrativních pomůcek pocházejících z let 1999 a 2000. Z uvedeného tedy plyne, že důvodem pro přiznání odkladného účinku není pouhé tvrzení stěžovatele, že rozhodnutí je nezákonné, a že v jeho důsledku bude správní orgán povinen zveřejnit administrativní pomůcky z roku 1999 a 2000, které však jako původce informace není oprávněn vést v jakémkoliv režimu utajení.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Jak již dříve Nejvyšší správní soud ve své četné judikatuře konstatoval, soudy ve správním soudnictví poskytují primárně ochranu subjektivním veřejným právům a rovněž institut odkladného účinku je koncipován především jako dočasná procesní ochrana žalobce – účastníka správního řízení – před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého rozhodnutí, jsou-li pro to splněny zákonem předepsané podmínky. Situace, kdy bude možno dovozovat vznik nepoměrně větší újmy na straně žalovaného správního orgánu v důsledku rozhodnutí správního soudu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tak budou nepochybně představitelné na straně žalovaného

pokračování

správního orgánu v poněkud omezenější míře, než jak tomu bude na straně žalobce. V usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS, jsou mezi příkladmo uvedenými situacemi relevantními pro udělení odkladného účinku zařazeny případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v této věci se jedná s ohledem na její povahu a skutkové i právní okolnosti o jeden z výjimečných případů, ve kterých je třeba návrhu žalovaného správního orgánu na přiznání odkladného účinku vyhovět.

[9] Z návrhu je zjevné, že se stěžovatel obává vyzrazení informací, které mají zůstat utajeny. Jedním z účelů utajení informací je, aby k nim měly zamezen přístup osoby, které nedisponují potřebným oprávněním. Stěžovatel v napadeném rozhodnutí uvedl, že jednací protokoly jsou stěžejním dokumentem pro evidenci utajovaných informací, přičemž obsahují vymezení věci tak, aby byla vystižena podstata utajovaného dokumentu, tj. obsahují zásadní část utajované informace, která byla zaslána odpovědné osobě s cílem seznámit výhradně adresáty této informace s riziky ohrožujícími zájmy státu v jejich působnosti. Nejvyšší správní soud nemůže bez věcného projednání věci vyloučit, že by postupem stěžovatele v návaznosti na závěry napadeného rozsudku opravdu mohl nastat důsledek předkládaný stěžovatelem, proto považuje stěžovatelovy důvody za dostatečně závažné pro přiznání odkladného účinku. V případě, že by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek a Nejvyšší správní soud by následně kasační stížnosti vyhověl, nebyla by žádná možnost, jak případný chybný důsledek zvrátit, a předmět sporu by tím fakticky odpadl. Kasační přezkum by se tím dostal toliko do roviny akademické úvahy, neboť účelu zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, by již nebylo možné dosáhnout. Důvodem přiznání odkladného účinku je tak především snaha zabránit nevratným krokům stěžovatele, po nichž by již nebylo rozhodování kasačního soudu dostatečně účinné (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 3 As 188/2014-27, či ze dne 14. 11. 2021, č. j. 10 As 241/2021-21).

[10] Nejvyšší správní soud současně připouští, že žalobkyni vznikne přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti určitá újma spočívající v tom, že bude muset vyčkat na rozhodnutí kasačního soudu. Tato újma má však jen dočasný charakter do doby, než bude rozhodnuto, zda je poskytnutí požadovaných informací v souladu se zákonem. Nebude-li kasační stížnost důvodná, bude stěžovatel muset postupovat podle napadeného rozsudku městského soudu. Žalobkyni proto nevznikne větší újma než stěžovateli, který by byl nucen plnit na základě rozsudku městského soudu, který byl shledán nezákonným. Nepřiznáním odkladného účinku v případě úspěšnosti kasační stížnosti přitom může vzniknout újma stěžovateli. Přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s veřejným zájmem, jehož dotčení není zdejšímu soudu jakkoli zřejmé.

[11] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2023

David Hipšr
předseda senátu